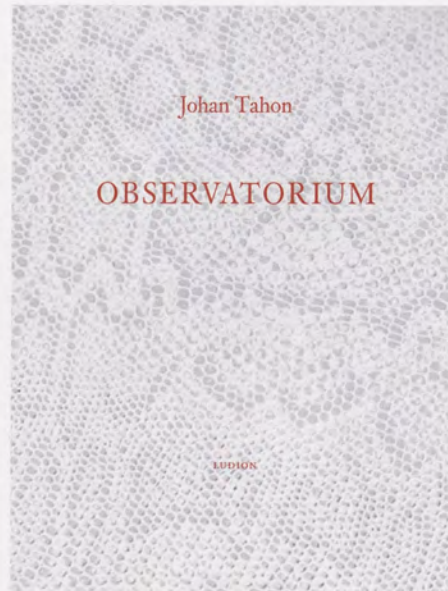

OBSERVATORIUM: EEN SYNTHESE VAN HET OEUVRE VAN JOHAN TAHON

Beeldhouwer Johan Tahon (°1965, Menen) onderzoekt al meer dan vijftig jaar de menselijke figuur. Zijn sculpturen hebben ondertussen een heel parcours afgelegd. Hoogtijd werd het dus voor een eerste boek dat de gehele creatieve periode van Tahon zou bundelen en dat boek is *Observatorium* geworden, recent uitgegeven door Ludion. Naast een oevrecatalogus van de periode 1982-2008 biedt het heldere essays van Paul Depondt en Wim van Mulders, fotoreeksen van Stefan Vanfleteren en Mirjam Devriendt en een reeks gedichten van Peter Verhelst. Elk op hun beurt bezochten ze Tahons atelier en proberen ze zijn artistieke praktijk in essentie te grijpen en vast te leggen. Deze caleidoscopische blik op zijn atelier biedt inzicht in zijn werkproces en benadrukt hoe belangrijk die creatieplek, die broedplek van ideeën en waarnemingen, uiteindelijk voor hem is.

Het boek is fraai vormgegeven door Luc Derycke. Hij zorgde ervoor dat elke tekst- en beeldbijdrage zijn eigen karakter behoudt. De teksten zijn amper geïllustreerd, daartegenover staat dat de beelden van Vanfleteren en van Devriendt volledige pagina's innemen. Vanfleteren maakte sfeerbeelden van Johan Tahon in het Turkse Iznik, waar de kunstenaar bij wijlen verblijft en werkt. Terwijl Mirjam Devriendt zijn werkruimte in Oudenaarde fotografeerde. Deze bijdragen vormen het middelste gedeelte van het boek. Voor de cover, het eerste en het laatste gedeelte selecteerde de kunstenaar eigen foto, werk- en schetsmateriaal. Vandaar dat dit boek je confronteert met een boek in een boek: een 'kunstboek' dat wil reflecteren over een oeuvre, in een 'kunstenaarsboek' dat als kunstwerk functioneert. Opmerkelijk is de aantrekkelijke witte cover die oogt als een dierenhuid. Met de rood geblokletterde titel *Observatorium* erop, vat deze cover bijzonder treffend de micro- en makrokosmos van Tahon samen: het lijfelijke, het tactiele, het dierlijke en het onmetelijke, het grootse, het immateriële komen er naast elkaar voor. Door het grote kunstenaarsboekgehalte reikt het boek een kijkervaring aan. Het enige nadeel daarvan is dat het zeer weinig gedetailleerde afbeeldingen van werken bevat. Het boek is geen platenboek. De oevrecatalogus vangt dit probleem maar deels op, omdat de werken daarin zoals gebruikelijk klein zijn afgebeeld.

Wim Van Mulders,
Paul Depondt en Peter Verhelst
Johan Tahon. Observatorium
240 blz., 150 ill.
Hardcover, 300 x 230 cm.
ISBN 978-90-5544-753-4
49,9 euro
Uitgeverij Ludion

Welke inzichten bieden de teksten? De auteurs Paul DePondt en Wim Van Mulders plaatsen zijn werk voor het eerst in een breder kunsthistorisch discours. Paul Depondt vergeleek het atelier van Tahon met dat van toonaangevende kunstenaars als Giacometti en Bacon. Hij onderzocht welke meerwaarde het kunstwerk krijgt als het in zijn oorspronkelijke ontstaanscontext wordt bekeken.

Wim Van Mulders kadert het oeuvre van Tahon niet alleen binnen de traditie van de klassieke beeldhouwkunst, maar hij plaatst het ook tegenover de dominante stromingen in de twintigste-eeuwse kunstgeschiedenis, waarin de readymades van Marcel Duchamp, het formalisme van de modernisten en de teloorgang van de grote thema's en de fragmentatie van de postmodernisten sterk de huidige perceptie van de actuele kunst hebben bepaald. Hij stelt zijn eigen perceptie kritisch in vraag en kijkt met open blik naar een oeuvre dat de grote thema's allesbehalve schuwt. Voorts zet hij Tahons werk op één lijn met de belangrijkste vertegenwoordigers van de klassieke beeldhouwkunst van de twintigste eeuw, zoals Rodin, Brancusi, Giacometti en Lehmbruck, die trouwens allen grote thema's in hun werk behandelden. Het is één van de eerste pogingen om Tahons werk de plaats te geven die het toekomt.

Verder wordt het boek nog verrijkt door het meeslepend gedicht *De zoo van het denken* van Peter Verhelst, die met zijn suggestieve, beeldend taalgebruik een verrukkelijke cocktail brouwt van de lichte en donkere kantjes van het denken, dat ongetwijfeld raakt aan het denken van Tahon. Het boek is om al die redenen dus een echte kijk- en leeservaring geworden, een echt hebeding. (Isabelle De Baets)